

[Willesen.]

tvinger Skatteyderne til at yde Tilskud til Synsmaader og Agitationer, som er disse Skatteyderes Livsanskuelse imod, saaledes som de to paagældende Forfatteres Virksomhed og Agitation er mig imod. Jeg vil protestere imod, at man gennem sin Skat tvinges til at yde Bidrag hertil. Jeg er selvfølgelig rede til til enhver Tid at drage den Konsekvens af mit Standpunkt, at Folk, der nu tvinges til at yde Tilskud til Synsmaader, som jeg deler, skal fritages derfor.

Hvad angaar Spørgsmaalet om at stryge Understøttelsen til Forfatterinden Fru Thit Jensen, vil jeg først ganske kort pege paa, at selv om man misbilliger den Agitation, hun fører, og mener, den fører til fordærlige Resultater, saa bør man ikke underkende den Baggrund, paa hvilken den er rejst. Jeg skal saaledes minde om, at vi i Gaar drøftede den sociale Nød og i Dag under Sundhedsministeriets Budget kortelig har drøftet Nøden i Børneverdenen. Der er blevet peget paa, hvorledes denne sociale Nød i dens forskellige Former medfører moralsk Nød, og saa længe Samfundet taaler saadanne Tilstande, vil der altid være Baggrund og Jordbund for en Agitation som den, Fru Thit Jensen fører. Jeg ønsker ikke at gøre de Mennesker, med hvem jeg er uenig, Uret med Hensyn til deres Motiver, og jeg tror ogsaa, man maa indrømme, at Fru Thit Jensen mener at gøre noget godt — jeg mener nu, hun gør ondt værre, idet hun forøger den moralske Nød, som den sociale Nød har ført med sig.

Det er ud fra denne Betragtning, jeg ikke blot som Rigsdagsmand, men som offentlig Person ønsker at præcisere mit Synspunkt overfor denne Agitation. Thi man maa gøre sig klart, at i Offentlighedens Bevidsthed er det ikke alene som Bevillingsmyndighed, vi tager Stilling i Dag, men den jævne Vælger vil ganske uvilkaarlig ud fra vor Stilling til disse Ændringsforslag slutte til vor Stilling som offentlige Personer til denne samfundsomspændende Agitation, der jo har vakt en saadan Opsigt.

Jeg ønsker herigennem netop som offentlig Personlighed at præcisere mit private Syn paa denne Agitation, men dette vil jeg ikke have forstaaet, som om jeg godkender den Problemstilling, denne Agitation har faaet

i den seneste Tid, hvor jo det at gaa imod Fru Thit Jensen er blevet en Slags Tilslutning til de Synspunkter, der fremføres særlig af Professor Wieth-Knudsen. Jeg ønsker ganske kort at præcisere, at det efter min Opfattelse er en uheldig Problemstilling, idet jeg ikke kan se, at den enes Syn paa de omhandlede Spørgsmaal falder mere i Traad med min Livsanskuelse end den andens, er mere kristelig end den andens, og det er ud fra en kristelig Livsanskuelse, jeg som Privatmand tager mit Standpunkt. Jeg kan ikke se, at den enes Syn paa Tingene er mere kristelig end den andens, og jeg betragter det nærmest som Udtryk for en Slags religiøs Konfusion, naar „Kristeligt Dagblad“ har villet gøre Professor Wieth-Knudsen til en Slags kirkelig Ordfører i disse Spørgsmaal. Denne Konfusion ønsker jeg ikke at deltage i eller billige. Ud fra disse Synspunkter, for det første, at naar man først begynder at pille ved hele det efter vor Mening skæve System med Forfatterunderstøttelser, vil forhaabentlig hele Grundvolden for Systemet blive rokket, og dernæst, at naar man en Gang har bragt disse Spørgsmaal frem, maa jeg som offentlig Personlighed ønske at præcisere mit private Syn paa dem, ønsker jeg at stemme for Ændringsforslagene.

Axel Dam: Hvis jeg saa paa disse Ændringsforslag paa samme Maade som min ærede Partifælle, at de kun var Begyndelsen til en gradvis Afvikling af disse Understøttelser, kunde jeg ogsaa stemme paa samme Maade som han, men naar jeg ikke kan det, ønsker jeg derfor at begrunde det. Naar Retsforbundet ønsker alle Understøttelser til Forfattere strøget af Finansloven, er det af en principiel Grund, nemlig den, at Rigsdagen efter vor Mening hverken har moralsk Ret eller saglig Kompetence til at optræde som Smagsdommer paa Skatteydernes Vegne. Det forekommer mig derfor inkonsekvent ud fra vort Standpunkt at ville stemple nogle som mindre værdige end andre til en saadan Understøttelse. Naar min ærede Partifælle, det ærede Medlem Hr. Willesen, er Medforslagsstiller til Forslaget om at stryge Fru Thit Jensen ikke ud fra en litterær Bedømmelse af hendes Præstationer, men paa Grund af hendes agitatoriske Virksomhed, kan jeg heller